

Indstilling af journalist Christian Birk til Cavlingprisen 2020

Til priskomiteen

Ét emne har overskygget alt andet i dansk politik i de seneste 20 år og været afgørende ved valg efter valg: Udlændinge og deres integration i Danmark.

Talrige gange har det lydt fra Christiansborg, at man ikke vil acceptere parallelsamfund. At man ikke vil acceptere, når der i Danmark findes grupper og områder, hvor kulturelle normer og regelsæt funderet i islam vejer tungere end dansk lov og ret. Mest markant måske i 2016, hvor TV2 med "Moskeerne bag sløret" afdækkede, hvordan imamer brugte sharia til at vejlede muslimer på en måde, der pegede i al anden vej end mod integration.

Et samlet Folketing sagde fra, og der blevet lavet nye love som en gang for alle skulle gøre op med parallelsamfundene. Men er det så blevet sådan?

Nej, har Berlingskes journalist Christian Birk på fornemmeste vis påvist i løbet af 2020.

Christian Birk har i en serie artikler beskrevet, hvordan der fortsat eksisterer udbredte parallelsamfund i en række af landets største byer, herunder Odense og Aarhus. Hvordan alt lige fra sager om vold til skilsmisser afklares og søges løst via imamers hjælp. Det sker ud fra koranen og sharia, frem for via dansk lov, domstole og myndigheder.

Christian Birk har beskrevet, hvordan det er imamer, der har forsøgt at mægle i en 30 år lang konflikt mellem stridende klaner på Motalavej i Korsør.

At der i Aarhus og Odense eksisterer ældreråd, som med udgangspunkt i islam og via social kontrol er med til at styre bydele og dømme i tvister og selv i sager om grov vold.

At imamer er med til at fastholde kvinder i voldelige ægteskaber.

At imamer er med til at diktere vilkårene, når en islamisk gift kvinde skal forsøge at opnå skilsmisse.

At imamerne i landets største moske samarbejder med den iranske ambassade i skilsmissesager og kan nægte kvinder skilsmisser.

Han har desuden for første gang dokumenteret, hvordan kontroversielle imamer bruger sharia-lov som grundlag for at skrive skilsmissekontrakter.

For blot at nævne en række af de opsigtsvækkende historier i Christian Birks artikelserie.

Det, det gør Birks journalistik særligt interessant, er det journalistiske paradigmeskifte, hans arbejdsform er udtryk for. Hvor vægten i integrationsjournalistikken, ganske dominerende, siden Muhammed-krisen i 2005 har været lagt på det politiske, det ideologiske og det værdimæssige, praktiserer Birk nøgtern og "ren" samfundsjournalistik, der løfter sig over de uenigheder og værdiforskelle, der præger integrationsdebatten, og hans arbejde fremstår derfor særligt ubestikkeligt og uigendriveligt.

Artiklerne har fået en række politiske konsekvenser, både på kommunalt og nationalt plan. Men det er ikke det vigtigste. Det er derimod, at Christian Birk med sine artikler har påvist, at problemerne med parallelsamfund og manglende integration stadig eksisterer. Og at der skal langt mere end politisk fordømmelse og lovgivning til, før det forsvinder.

Alt i alt mener jeg, at der er tale om et forbilledligt stykke journalistisk arbejde, skrevet af en flittig nyhedsjournalist på Berlingske, og derfor fortjener Christian Birk at komme i betragtning til landets fineste, journalistiske pris.

Med venlig hilsen

Simon Andersen
Nyhedschef